

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XIV. Peccavi, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi. Job. 33. 27.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

laboravit, benignius illud tractes, non hinc potes tantum metuere mali. Hic mos est prudentis Domini, si domi servum habeat multos annos famulantem; benignitatis plus illi exhibet. Hoc tamen discrimen corpus inter & servos ceteros semper intercedit, quod

pro istis non puguat ille immoderatus amor, qui stat pro corpore, amor proprius. Et idcirco, cum dubium est, virtus exigit, ut cum servis alijs potius sis benignus, quam rigidus: cum corpore verò potius rigidus quam benignus.

XIV.

Peccavi, & verè deliqui, & ut eram dignus, non recepi. Job. 13. 27.

1. Considera, quam æquum foret, ut semper lingua circumferres verba superius adducta. Tu faris frequenter de DEO quereris, quod te vexet, affligat, & ut videtur, nimium premat manum. O linguam planè noxiam! verte prorsus, & dic, illas persecutiones, quas immittit, morbos, probra non sufficere solvenda: vel minimæ parti debiti: *Peccavi*, per peccata commissionis, & *verè deliqui*, per peccata etiam omissionis, & *ut eram dignus, non recepi*.

2. Considera, ut ex intimo sensu cordis verba ista pronuncies, opus esse, ut illa credas. Neque credere illa putes, nisi prius probè intelligas, quam malè te gesseris erga Dominum. Tu dicis nonnunquam: *Peccavi*, sed ad modum cæremonia dicis. Ita esse tibi persuade. Dic: *Verè deliqui*, verè DEO ingratus extiti, infidelis,

iniquus, tunc enim verò toto corde adjunges: *Et ut eram dignus, non recepi*. Quid sunt omnes istæ adversitates, quas tibi DEUS immittit, comparatæ pœnis inferni, quibus esses obnoxius.

3. Considera quemlibet damnatorum in ipso inferno cum veritate hæc ipsa verba posse proferre, et si non proferat: quia veritas locum non habet in regno furoris. Ceterum omnino sic est, DEUM, quantumvis puniat damnatum, punire tamen *citra condignum*. Quantamcunq; accumularet ligna illi foco infernali, augeat feras, furias, strages horrendas, totum est inferius merito. Nunc tu ratiocinando conclude, an *citra condignum* sit ignis ille umbratilis, quo DEUS hic urendo te probat, si adhuc *citra condignum* foret ignis ille verus, quo illic tibi perpercit.

XV.

Risus dolore miscbitur, & extrema gaudij luctus occupat. Prov. 14. 13.

1. Considera in hoc mundo non esse gaudium nisi quod DEUS cordi sibi devoto communicat. Gaudium impiorum non modò purum non est, sed turbidissimum. O quantum illi doloris miscetur! satis est perpendere animo tria illa genera bonorum, quæ tam superstitiosè adorantur à mundo,